

[Ømann.]

ikke lempes, skønt man umiddelbart kan se, at der her er et større behov. Jeg tænker her på de mange lavtlønnedes indkomster på niveauet 7.000 til 13.000 kr. En arbejderfamilie med indkomst på 10.000 kr. og et barn skal f. eks. i København svare omkring 1.550 kr. i samlet skat minus et børnetilskud på 630 kr., d. v. s. netto 920 kr. Efter det nu foreliggende forslag skal en pensionistfamilie med samme indtægt og uden børn svare skat af 7.000 kr., idet der gives et nedslag på 3.000 kr., hvilket bliver ca. 140 kr. i kommuneskat plus 25 kr. i folkepensionsbidrag eller i alt 165 kr., idet man altså slipper for statskat.

Vejen til en rimeligere ordning går naturligvis over en generel forhøjelse af bundgrænserne og også over en forhøjelse af pensionerne og bedre pensionsordninger. Men der er dog grund til også ved denne lejlighed at gøre opmærksom på, at en fjernelse af skattefradragetsreglen ville tillade en langt rimeligere indretning af skalaerne, også på det her omhandlede niveau. Det er klart, at man ikke kan undlade en ajourføring af de her diskuterede nedslagsregler. Det er vist en almindelig erfaring, at en forsømmelse på dette punkt giver sig udslag i ikke så få brevtilsener til finansministeriet — undertiden af ret personligt indhold — når skattebilletterne er udsendt.

Vi kan fra vor side tilsige velvillig behandling.

Johan Asmussen: Der er jo her i første række tale om en konkret undgåelse af en forskelsbehandling, som ellers ville kunne opstå for en del ægtepar i visse kommuner, og på den baggrund kan også de uafhængige tilsige medvirken til lovforslaget. I øvrigt kan jeg tilslutte mig de udtalelser, som er fremkommet her i dag fra de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Asger Jensen.

Endelig må jeg måske endnu en gang minde om det synspunkt, som jeg har fremført bl. a. ved behandlingen af lovforslaget om personskat til kommunen her for kort tid siden — det står i tidenden sp. 1438 — nemlig, at de kredse, som slet ikke kommer til at betale nogen skat her i landet, bør være så små som muligt, ikke af hensyn

til statsbudgettet, men ud fra det synspunkt, at så mange som muligt bør have lov til at mærke, at de — omend nok så beskedent — er med til at betale, hvad samfundets drift koster.

Diderichsen: Liberalt centrum anbefaler lovforslaget, men ledsager det med den bemærkning, at når man prøver på at sætte sig ind i et lovforslag som dette, så kan man dårlig undgå at spørge sig selv, om ikke det hele er overflødig indviklet. Sådanne nedslag for specielle grupper af personer — i dette tilfælde folke- og invalidepensionister — må da i hvert fald bidrage til at gøre ligningsarbejdet besværligt og i øvrigt til at gøre den i forvejen uoverskuelige skattelovgivning endnu mere uoverskuelig. Jeg ved ikke, om man kunne foreslå at tage op til overvejelse at foretage en regulering af folke- og invalidepensionerne opad med et samlet beløb, svarende til det beløb, man nu får mindre ind i skat af disse befolkningsgrupper på grund af de særlige nedslagsregler, og så lade dem betale skat efter samme regler som andre. Men i hvert fald vil vi gerne under de foreliggende omstændigheder anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for den velvilje, hvormed man har modtaget lovforslaget, og man har da også givet udtryk for, at man vil behandle lovforslaget velvilligt i et udvalg.

Jeg er enig i de betragtninger, som alle ordførere har anstillet over det ikke helt rimelige i at have denne særlige lovgivning, men alle er alligevel enige i, at der ikke er noget at gøre i denne omgang, og jeg har forstået, at situationen har været omtrent den samme ved tidligere lejligheder, når man har haft lignende forslag til behandling. Men jeg er enig i, at vi bør se på dette, måske i det skattereformudvalg, vi nu alligevel skal arbejde i med mange andre problemer.

Jeg er enig i, at det er et spørgsmål, der trænger til at blive taget op til en grundig drøftelse.

Hermed sluttede forhandlingen.